

ת"פ 62070/05/20 - מדינת ישראל נגד בניהו מנשירוב, ישראל סטויינקו

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 62070-05-20 מדינת ישראל נ' מנשירוב ואח'
ת"פ 62274-05-20 ישראל נ' סטויינקו (עציר)
בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

בעניין: מדינת ישראל
נגד
1. בניהו מנשירוב
2. ישראל סטויינקו (עציר)
המאשימה
הנאשמים

גזר דין

כתבי האישום וההליכים

1. תחילתם של הליכים אלו בשני כתבי אישום שהדיון בהם אוחד והם נקבעו לשמיעה במאוחד, אך בהמשך הודו הנאשמים בעובדות כתבי האישום, וזאת לאחר תיקון והכל כפי שיפורט להלן.

ת.פ 62070-05-20

2. במסגרת תיק זה הורשעו הנאשמים על פי הודאתם בכתב אישום מתוקן בריבוי עבירות סחר בסמים, לפי סעיפים 19+13א לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973 (להלן - פקודת הסמים) + סעיף 29(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין) ובעבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים.

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 11.5.20 נתפסו בביתו של **הנאשם 1** סמים מסוכנים מסוג קנבוס במשקלים של 65.97 גרם נטו ו-1.13 גרם נטו וכן משקל אלקטרוני, וברכבו נתפס סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 0.98 גרם נטו. באותה עת, נתפסו בביתו של **הנאשם 2** סמים מסוכנים מסוג קנבוס במשקלים של 62.20 גרם נטו, 1.76 גרם נטו, 2 יחידות במשקל כולל של 100.09 גרם נטו, 2 יחידות במשקל כולל של 10.42 גרם נטו, 4 יחידות במשקל כולל של 97.80 גרם נטו, 6 יחידות של סם מסוג LSD, 49 יחידות של סם מסוג MDMA וכן שלושה משקלים אלקטרוניים. בעת מעצרו של **הנאשם 2** נתפסו על גופו 13 יחידות של סם מסוג קנבוס במשקל כולל של 16.56 גרם, 4 יחידות של סם מסוג קנבוס במשקל כולל של 18.52 גרם ו-7 יחידות של סם מסוג קנבוס במשקל כולל של 24.99 גרם נטו.

סה"כ אפוא החזיק **נאשם 1** כ- 68.08 גרם של סמים מסוג קנביס וחשיש, ו**נאשם 2** החזיק כ- 332.34 גרם של סם מסוג קנביס, 6 יחידות של סם מסוג LSD ו- 49 יחידות של סם מסוג MDMA.

4. כתב האישום ממשיך ומפרט **11 אישומים** של עבירות סחר בסמים מסוכנים מסוג חשיש וקנבוס במשקלים שבין 1 גרם ועד 6 גרם. אציין שבשני אישומים (מס' 8 ו- 13) מדובר על שתי עסקאות נפרדות, כך שמדובר ב-**13 עסקאות** שונות. כמו כן, באחד האישומים - המיוחס ל**נאשם 2** בלבד - מדובר היה בעסקת סחר בחשיש במשקל 14.53 גרם נטו (אישום מס' 7). שיטת הביצוע ברובם המכריע של המקרים הייתה באופן שהקונים יצרו קשר עם **נאשם 1** אשר יצר קשר עם **נאשם 2** ותיאם עמו את מסירת הסמים לקונה. בכל המקרים, היה זה **נאשם 2** שפגש בקונים ומסר להם את הסם, למעט באחד המקרים שבאישום 13, בו מסר **הנאשם 1** את הסם (להלן - תיק הסחר).

ת.פ. 62274-05-20 (ביחס לנאשם 2 בלבד)

5. במסגרת תיק זה הורשע **נאשם 2** על פי הודאתו בעובדות כתב האישום מתוקן בעבירות של ייצור, הכנה והפקת סם מסוכן, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים + סעיף 29 לחוק העונשין; החזקת סם מסוכן שלא כדין ושלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים + סעיף 29 לחוק העונשין; והחזקת כלים, לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים + סעיף 29 לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, **נאשם 2** שכר דירה וביום 11.5.20 גידל והחזיק בה, ביחד עם אחר, **253 שתילים** של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל **72.10 ק"ג**. בדירה נתפסו גם כלים וציוד לצורך הכנת הסם: 248 אדניות לגידול שיחים; 31 מפוחים; 3 מדי לחות; 6 מאווררים; 4 מפוחים; 7 מזגנים; 37 מנורות; 14 חומרי דיזון בבקבוקים; 3 משאבות מים; 2 מכלי מים ומיבש פרחים (להלן - תיק הגידול).

6. להשלמת התמונה יובהר כי הודאת הנאשמים באה במסגרת הסדר טיעון לפיו שני כתבי האישום תוקנו, אך ללא הסכמה עונשית. נעתרתי לבקשתו של נאשם 1 לקבלת תסקיר בעניינו ואילו בעניינו של נאשם 2 - אשר היה עצור עד תום ההליכים - הדיונים נדחו מעת לעת בשל בקשתו שגזר דינו יינתן יחד עם נאשם 1.

תסקירי שירות המבחן - נאשם 1

7. שירות המבחן הגיש שלושה תסקירים בעניינו של הנאשם. מטעמים של צנעת הפרט לא אפרט בהרחבה את הדברים, ובתמצית יאמר כי הנאשם גרוש כבן 28, אב לשני ילדים קטנים. הנאשם לא שירת שירות צבאי מלא ושוחרר על רקע אי התאמה לאחר תקופת עריקות משמעותית ומאסר בפועל בגין שימוש בסמים. הנאשם לא עבד לאורך השנים באופן רצוף, נישא בגיל צעיר ולאחר כחמש שנות נישואים התגרש. לחובתו שלוש הרשעות קודמות בעבירות אלימות, סמים והיעדר משירות צבאי והוא ריצה בעבר מאסרים מאחורי סורג ובריא. שירות המבחן התרשם ממאפיינים תוקפניים ואלימים באישיותו של הנאשם וכי הוא פיתח תלות בחומרים פסיכו אקטיביים כדרך להתמודדות עם קשייו. לגופו של עניין צוין כי בהיעדר הליך טיפולי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות דומה בעתיד. במסגרת צו פיקוח מעצרים, התרשם שירות המבחן שכיום מכיר הנאשם בהתנהלותו הבעייתית והוא החל לערוך שינוי בחייו, חדל לצרוך סמים והשתלב בהליך טיפולי בתחום ההתמכרויות בסוף חודש 1/21. גורמי הטיפול התרשמו מהירתמותו להליך הטיפול,

ולאור כך שהליך מצוי בראשיתו, סברו שראוי להמשיכו. ברוח דברים אלו הומלץ על העמדת הנאשם 1 בצו מבחן למשך שנה, לצד ענישה מוחשית בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

8. ב"כ המאשימה עמדה על חומרתן של עבירות הסמים והדגישה את פגיעתן הרבה בבריאות הציבור ושלומו. צוין כי מדובר בעסקאות רבות של סחר בסם שבוצעו ביחד עם אחר, וכן בעבירות של החזקת סם שלא לשימוש עצמי. נטען כי הנאשמים פעלו בצוותא ובשיטתיות והחזיקו כמויות משמעותיות של סם. כמו כן הפנתה המאשימה לעברם הפלילי של הנאשמים, לרבות קיומו של מאסר מותנה חב הפעלה כנגד **נאשם 2**. בעניינו של **נאשם 2** הוסיפה וטענה המאשימה כי הוא הורשע אף בעבירה של גידול סמים בהיקף משמעותי של מאות שתילים ובמשקל עשרות קילוגרמים. ביחס לתיק הסחר נטען שיש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אישום, הנע בין ארבעה חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר בפועל, וככל שיקבע כי מדובר במתחם אחד עתרה המאשימה למתחם הנע בין 36 חודשי מאסר בפועל ועד 50 חודשי מאסר בפועל. יצוין כי הגם שקיימים הבדלים מסוימים בחלקם של הנאשמים בתיק זה (כפי שפורט לעיל), לא ביקשה המאשימה לקבוע מתחמים שונים בעניינם.

9. ביחס לתיק הגידול (הרלוונטי ל**נאשם 2** בלבד) נטען שיש לקבוע מתחם עונש הנע בין 24 חודשי מאסר ועד 48 חודשי מאסר. ביחס לעונש שיש להטיל על **הנאשם 2** ביקשה המאשימה להטיל בכל אחד מהתיקים עונש מאסר בחלק העליון של מתחם הענישה וזאת במצטבר האחד לשני, תוך הפעלת המאסר המותנה אף הוא במצטבר. ביחס ל**נאשם 1** נטען כי על אף המלצת שירות המבחן, יש לתת בכורה לשיקולי הגמול וההרתעה ואין מקום לחרוג ממתחם הענישה בשל סיכויי שיקום וזאת לאור כך שמדובר בהליך טיפולי הנמצא בראשיתו.

10. ב"כ הנאשמים טען שיש לקבוע מתחם אחד ביחס לכל העבירות בתיק הסחר. הודגש שכל העסקאות בוצעו בתוך פרק זמן קצר (כ- 10 ימים, למעט עסקה אחת בחודש אחר) ולכן על פי מבחן הקשר ההדוק יש לקבוע מתחם ענישה אחד לכל האישומים. ההגנה עתרה למתחם הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 20 חודשי מאסר. לשיטת ההגנה, יש למקם את הנאשמים בתחתית המתחם ובעניינו של **הנאשם 1** אף לסטות ממנו וזאת משיקולי שיקום. נטען כי **נאשם 1** היה עצור תקופה של כחודש, ולאחר מכן נעצר באיזוק במשך מספר חודשים, השתלב בהליך טיפולי בשירות המבחן וכי ראוי לאפשר לו להמשיך בכך. לגופו של עניין עתרה ההגנה להשית על **נאשם 1** עונש מאסר בעבודות שירות לצד צו מבחן.

11. ביחס ל**נאשם 2** נטען כי אף הוא קיבל אחריו למעשיו, הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי רב. נטען כי מדובר בנאשם המצוי במעצר למעלה משנה (הגם שהתמשכות מעצרו הייתה לבקשתו, כפי שפורט לעיל) בתנאים הקשים מתנאי מאסר, במיוחד בשל משבר הקורונה והמגבלות במתקני הכליאה. ביחס למתחם הענישה בתיק הגידול נטען כי הוא נע בין 14 חודשי מאסר בפועל ועד 36 חודשי מאסר בפועל תוך שהודגש שכתב האישום אינו מייחס לנאשם 2 גידול באופן אקטיבי. ביחס לעונש, ביקשה ההגנה למקמו בתחתית המתחם, היינו לכדי 14 חודשי מאסר בגין תיק הגידול. ביחס לתיק הסחר, כאמור לעיל, ביקשה ההגנה למקמו בתחתית המתחם לו עתרה.

12. הנאשמים הביעו צער וחרטה על מעשיהם וביקשו הזדמנות נוספת.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

13. כידוע, מאז תיקון 113 לחוק העונשין גזר הדין ניתן במסגרת הליך תלת שלבי. בשלב הראשון יש לקבוע אם כתב האישום מתאר אירוע אחד או מספר אירועים. לאחר מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם.

14. הצדדים כאמור חלוקים בעניין זה ביחס לתיק הסחר. דעתי היא כי נכון לקבוע מתחם עונש אחד לכל האישומים בתיק זה. כל עסקאות הסם מקורן באותה תכנית עבריינית. שיטת פעולה בה נקטו הנאשמים זהה. העבירות בוצעו בסמיכות זמנים והגם שמדובר בקונים שונים, סברתי שאין בכך לשנות מהמסקנה לפיה יש לראות בכל העבירות אירוע אחד, שכן מדובר בקונים מקריים. כמו כן יש לראות את החזקת הסמים (איש איש בחזקתו), כחלק מאותו אירוע, שכן מדובר בעבירה אינהרנטית למקרי הסחר, היינו שמטרת החזקת הסמים הייתה לאפשר את ביצוע עבירות הסחר. מכאן שקיים קשר הדוק בין כל העבירות וראוי לקבוע מתחם עונש אחד, המביא בחשבון כמובן שמדובר במספר עבירות (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014); (רע"פ 4760/14 קיסלמן ואח' נ' מדינת ישראל (7.5.2015); (דנ"פ 2999/16 מזרחי נ' מדינת ישראל (22.5.2016)). אציין בעניין זה כי הגם שקיימים הבדלים מסוימים בין חלקם של שני הנאשמים בתיק הסחר, שני הצדדים לא ביקשו לקבוע מתחמים שונים ביחס לשני הנאשמים. משכך, וחרף ההבדלים המסוימים שבין השניים, לא אקבע מתחם שונה לכל נאשם.

15. ביחס לתיק הגידול הרלוונטי **לנאשם 2** בלבד, אציין כי הצדדים טענו למתחם נפרד מתיק הסחר ואני מקבל טיעון זה. מדובר בשני אירועים נפרדים (ובכל מקרה לא נטען לקשר הדוק ביניהם). משכך יש צורך לקבוע שני מתחמי ענישה, האחד לכלל העבירות בתיק הסחר והשני לתיק הגידול.

16. עוד אציין ששני הצדדים עתרו לגזור על הנאשם 2 עונשים נפרדים בגין כל אחד מכתבי האישום, ואני מקבל טיעון זה (סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין). אציין כי עונש נפרד תואם היטב את נתוני המקרה, במיוחד לאור כך שמדובר בעבירות משני כתבי אישום נפרדים.

17. **הערכים המוגנים בבסיס העבירות:** נגע הסמים מכלה כל חלקה טובה בחברה. על נזקיו הבריאותיים, החברתיים והכלכליים, אין צורך להכביר מילים (ע"פ 11220/03 פלוני נ' מדינת ישראל (6.7.2005); ע"פ 4998/95 קרדוסו נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(3), 769)). הצורך בסם מוליד מספר נזקי משנה ובהם נזקים לגופו של המשתמש בסם, ובעקיפין גם לשלום הציבור, בשל כך שלרוב מכורי הסם מבצעים עבירות רכוש על מנת לממן. בענייניו, שימוש הנאשמים חלק ממשי במערכת הפצת הסמים ומכאן שפגעו פגיעה ממשית באינטרסים המוגנים כמפורט לעיל. הדברים מתעצמים ביחס לעבירה שיוחסה **לנאשם 2** בתיק הגידול. מדובר בפגיעה בלתי מבוטלת בביטחון הציבור ושלומם. הדברים מתעצמים אף יותר לנוכח כמות הסם - 253 שתילים במשקל כולל של למעלה מ- 70 ק"ג. בשים לב לכמות

המשמעותית, מידת הפגיעה בערכים היא גבוהה.

18. נסיבות הקשורות לביצוע העבירה:

התכנון שקדם לביצוע העבירות - מדובר בעבירות הכרוכות בתכנון מוקדם וכוללות הצטיידות בסמים. בעניין

זה יש להדגיש שלא מדובר במכירה למי שקיימת עמו היכרות, אלא במכירה לכל דורש. ביחס לסמים שהוחזקו בביתם של הנאשמים, ברכבו של **נאשם 1** ועל גופו של **הנאשם 2**, אציין כי מדובר בכמות משמעותית של סמים מסוגים שונים, ודומה כי מדובר "במלאי" שהוחזק לצורך מכירתו. נסיבות אלו מלמדות על עיסוק ממשי בתחום הסמים ומהוות נסיבות לחומרה. אף ביחס לתיק הגידול מדובר בעבירות מתכונות היטב, הכוללות הצטיידות בכלים מתאימים לצורך גידול השתילים והקמה של מעבדה משוכללת, תוך השקעה כספית לא מבוטלת.

הנזק שנגרם וכן שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות - בשני התיקים מדובר בכמות סמים גדולה מאוד,

ולאור כך פוטנציאל הנזק גדול בהתאם. הנאשמים מכרו לאחרים סמים במשקלים שונים בהתאם לבקשת הלקוחות, ולכן אין ללכת שבי אחר כמות הסם הקטנה יחסית בכל עסקה, והיא מושפעת, כאמור, מדרישת הלקוח. ביחס לכמות נקבע כי "אף אם כמויות הסמים נושא העבירות "קטנות" - כטענת המבקש - אין בכך כדי להפחית מחומרתן של עבירות אלה ומהצורך למגר אותן באמצעות הטלת עונש בעל היבט הרתעתי" (רע"פ 7996/12 **יוסף נ' מדינת ישראל** (23.1.2013)). בהערכת חומרת נסיבות ביצוע עבירות החזקת סמים ישנה חשיבות, מטבע הדברים, לבחינת סוג הסם וכמותו (ע"פ 1654/16 **שרר נ' מדינת ישראל** (27.2.2017)). בתיק הסחר מדובר בכמות סם גדולה יחסית של קנבוס שהוחזקה וגם כמות טבליות ה-MDMA שהיא סם קשה, שנמצאה בחזקתו של **נאשם 2** משמעותית (להשפעתו הרעה של סם זה ראו עפ"ג 29138-07-17 **מדינת ישראל נ' גית** (17.8.2017)). בתיק הגידול מדובר, כאמור, בכמות של למעלה מ-250 שתילי קנבוס (במשקל של 72 ק"ג), ובכלים רבים וציוד משוכלל. כמות סם גדולה עתידה הייתה, אפוא, לעשות דרכה אל הרחובות ומשכר, הנזק הפוטנציאלי הוא ממשי. ראו:

"הנזק הפוטנציאלי ממעשיהם של המערערים עשוי היה להיות עצום, וכך גם הפגיעה בערכים המוגנים. וברקע, בצע כסף, נוכח מצבם הכלכלי. השימוש בדירה לצורך גידול סם, הוא כהכרזה כי מכאן יסופק סם בכמויות גדולות לציבור. ויזכר כי לא מדובר בעסקה בודדת, אלא כוונה לפתוח עסק, הכולל, בין היתר, ייצור של החומר האסור" (ע"פ 5807/17 **משה דרחי נ' מדינת ישראל** (8.6.2018)).

הנסיבות שהביאו את הנאשמים לביצוע העבירות - בתיק הגידול (נאשם 2 בלבד) מדובר בכמות שתילים

משמעותית. מובן כי מטרת גידולם היא הפקת רווח כספי, הגם שהדבר לא צוין במפורש בכתב האישום (אך צוין כי החזקת הכלים הייתה שלא לשימוש עצמי בלבד, וכך גם החזקת השתילים, וברי כי הדבר משליך במישרין על מטרת גידול הסמים). כך או כך, נקבע לא אחת שניתן להסיק מסקנות בעניין זה מנסיבות החזקת הסם והכמות, ראו למשל: דנ"פ 10402/07 **מטיס נ' מדינת ישראל** (29.1.2008); (ת"פ (חי) 4720/02 **מדינת ישראל נ' עבד אל רחמן תאפל** (16.5.2005)); כב' השופט עמית. כן ראו דברי בית המשפט העליון ביחס לגידול כמות משמעותית של סמים: "השימוש בדירה לצורך גידול סם, הוא כהכרזה כי מכאן יסופק סם בכמויות גדולות לציבור. ויזכר כי לא מדובר בעסקה בודדת,

אלא כוונה לפתוח עסק, הכולל, בין היתר, ייצור של החומר האסור" (ע"פ 5807/17 **משה דרחי נ' מדינת ישראל** (8.6.2018)). בעניין זה ראוי לציין עוד את העלויות הכספיות שנדרשות לצורך ביצוע העבירות ובהן שכירת דירה, ארנונה והוצאות אחרות כגון חשמל ומים, המגיעות כדי אלפי שקלים בחודש והן מתיישבות היטב עם ציפיה לרווח משמעותי. אציין עוד כי מדובר היה בביצוע בצוותא עם אחר.

ביחס לתיק הסחר ברי כי מטרת ביצוע העבירות היא הפקת רווח כספי. הנאשמים מכרו לאחרים סמים במשקלים שונים בהתאם לבקשת הלקוחות, בתמורה לסכומי כסף שונים מהם הופק רווח כלכלי. **נאשם 1** אף ציין בפני קצין המבחן כי "הסחר אפשר לו זמינות של הסם עבורו לצד השגת רווח כספי גדול בזמן קצר". הנאשמים אף החזיקו בבתיים משקלים אלקטרוניים, עובדה המחזקת את המסקנה בדבר מטרת החזקת הסמים.

19. **מדיניות הענישה:** מדיניות הענישה בעבירות סמים הקשורות לשרשרת ההפצה היא ככלל מחמירה ולנסיבות האישיות ניתן משקל מופחת. בעניין זה נקבע לא אחת כי "ההלכה בעניין עבירות סמים קובעת כי נוכח חומרתן הרבה של אותן העבירות יש להתמודד מולן באמצעות ענישה משמעותית ומחמירה ... [ו] כי יש לבכר את שיקולי ההרתעה על השיקולים האישיים בעבירות מסוג זה" (ע"פ 8988/16 **אשר בן סימון נ' מדינת ישראל** (8.3.2017)). הענישה המחמירה נועדה להרתיע מפני ביצוע, וזאת על מנת להגן על הציבור מפני השפעותיו הקשות של הסם (רע"פ 4512/15 **הרוש נ' מדינת ישראל** (6.7.2015); ע"פ 211/09 **אזולאי נ' מדינת ישראל** (22.6.2010)). ביחס לעבירת גידול הסמים נקבע כי "העבירה של ייצור והפקת סם מסוכן בכמות כה משמעותית, היא עבירה חמורה, וכפי שציין בית משפט קמא, מגמת הענישה ביחס לעבירות אלה היא של החמרה והרתעה" (ע"פ 2596/18 **כפיר זנזורי נ' מדינת ישראל** (12.8.2018); להלן - עניין **זנזורי**). ראוי בעניין זה לציין את "הערת האזהרה" שרשם בית המשפט בעניין **זנזורי** לפיה "ידע כל מי שמהרהר בדרכים לעשיית כסף קל, כי מדיניות הענישה לא השתנתה ובית המשפט רואה בחומרה עבירות של סחר והפצה של סמים מסוכנים, גם סמים "קלים", תוך הטלת ענישה משמעותית ומרתיעה. צרכנים ומשתמשים - ראו הוזהרתם".

20. הענישה הנוהגת ביחס לעבירות סחר בסמים משתנה ממקרה למקרה והיא תלויה בסוג הסם, בכמות שנמכרה, בהישנות המקרים ובנסיבותיו האישיות של הנאשם. בדיקת מדיניות הענישה ביחס לעבירת סחר בודדת, בכמות קטנה יחסית של חשיש (או קנביס) ובתמורה נמוכה בהתאם, מלמדת כי לרוב מוטלים עונשי מאסר קצרים ובמקרים מתאימים אף בעבודות שירות. אפנה למשל לרע"פ 5712/16 **יצחק אייזנבוכ נ' מדינת ישראל** (17.8.2016), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהוטלו עליו 8 חודשי מאסר בגין 4 עסקאות סמים בכמויות קטנות יחסית. הנאשם היה צעיר, עברו נקי ושירות המבחן המליץ על ענישה שיקומית; רע"פ 3627/13 **שדה נ' מדינת ישראל** (22.5.2013), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם על חומרת עונשו - 7 חודשי מאסר בגין סחר בסמים מסוג קנבוס בשתי הזדמנויות במשקלים נמוכים; ע"פ 7319-08-12 **סבח נ' מדינת ישראל** (25.10.2012), בו נדחה ערעור נאשם על חומרת עונשו - 18 חודשי מאסר, לאחר שהורשע בשני מקרי סחר בסם מסוכן מסוג חשיש במשקלים של 5.38 גרם ו- 2.93 גרם; ת"פ 26938-06-14 **דורני נ' מדינת ישראל** (21.9.2014), בו הוטלו על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל בגין הרשעתו בשני אישומים של סחר בסמים מסוג חשיש לסוכנת במשקלים של 14 ו- 29 גרם, בתמורה ל- 400 ו- 1,000 ₪ בהתאמה; ת"פ 26650-06-14 **מדינת ישראל נ' סלטאן** (21.9.2014), בו נידון הנאשם ל- 12 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת מאסר מותנה בגין סחר בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 9.7 גרם בתמורה ל- 400 ₪; ת"פ 26709-06-14 **מדינת ישראל נ' ישראלוב** (26.10.2014), בו נידון נאשם ל- 11 חודשי מאסר בפועל

בגין סחר בסם מסוג קנבוס בשתי הזדמנויות שונות לסוכנת משטרתית באירועים חברתיים.

21. בעניין מדיניות הענישה בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית אפנה לרע"פ 5170/09 **אבוטבול נ' מדינת ישראל** (6.9.2009), בו אושר עונש של 9 חודשי מאסר בפועל לנאשם שהחזיק 150 כדורי MDMA; ע"פ 7318/06 **שריקי נ' מדינת ישראל** (11.07.2007), בו אושר עונש בן 8 חודשי מאסר בגין החזקת 18 טבליות מסוג MDMA, שלא לצריכה עצמית, וכן במועד אחר החזיק הנאשם סם מסוג קנבוס במשקל נטו של 504.6 גרם, שלא לצריכה עצמית; ע"פ 9979/08 **בודרם נגד מדינת ישראל** (21.04.2009), בו אושר עונש בן 24 חודשי מאסר בפועל בגין אחזקת 242 טבליות סם מסוג MDMA וכ-1.98 גרם חשיש, שלא לצריכה עצמית; עפ"ג 29138-07-17 **מדינת ישראל נגד ג'ית** (17.08.2017), בו הוחמר עונשו של נאשם והועמד על 14 חודשי מאסר בפועל בגין החזקת 12 פלטות חשיש במשקל 1.199 ק"ג וכן 408 טבליות סם מסוג MDMA, שלא לצריכה עצמית. בערעור נקבע שמתחם העונש ההולם נע בין 10-32 חודשי מאסר; ת"פ 15744-01-19 **מדינת ישראל נ' עואודה** (18.11.2019), בו נגזר עונש של 300 שעות של"צ, לצד עונשים נלווים, על נאשם שהורשע בהחזקת 20 יחידות סם מסוג MDMA בביתו; עפ"א 369/08 **עוטייה נ' מדינת ישראל** (31.3.2009), בו הוטלו על נאשם 10 חודשי מאסר בפועל בגין החזקת סם מסוג חשיש במשקל 0.3984 גר' נטו וכן 12 טבליות סם מסוג MDMA.

22. וביחס לעבירות בתיק הגידול אפנה לפסקי הדין הבאים: ע"פ 5807/17 **משה דרחי נ' מדינת ישראל** (18.6.2018) בו הוטלו על הנאשם 30 חודשי מאסר בשל גידול שתילי קנבוס במשקל של 76 ק"ג; ע"פ 8988/16 **אשר בן סימון נ' מדינת ישראל** (8.3.2017), בו הוטלו על הנאשם 36 חודשי מאסר בגין גידול 282 שתילים קנבים. במקרה זה קבע בית המשפט המחוזי מתחם ענישה הנע בין 28 חודשי מאסר ועד 48 חודשי מאסר (ויצוין כי במקרה זה השתילים הגיעו למשקל 87 ק"ג); רע"פ 4512/15 **אברהם הרוש נ' מדינת ישראל** (6.7.2015), בו הוטלו על הנאשם 7 חודשי מאסר, למרות הליך שיקומי מוצלח וזאת בגין גידול 378 שתילי קנבים, במשקל כולל של 283.34 גרם נטו; רע"פ 7819/15 **סלור נ' מדינת ישראל** (22.5.2016), בו הוטלו על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל בשל גידול 45 שתילי קנבוס במשקל 7.4 ק"ג נטו במעבדה בדירתו. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 7 לבין 18 חודשי מאסר בפועל. ערעורו על חומרת העונש נדחה הן בבית המשפט המחוזי, והן בבית המשפט העליון; רע"פ 314/16 **בן צבי נ' מדינת ישראל** (22.2.2016), בו הוטלו על הנאשם 10 חודשי מאסר, בשל גידול תשעה שתילי קנבים במשקל של 2.5 קילו; רע"פ 1787/15 **עמר נ' מדינת ישראל** (24.3.2015), בו הוטלו על הנאשם 8 חודשי מאסר בשל גידול שתילי קנבוס במשקל 4,380 גרם והחזקה של כ-2.5 ק"ג סם מסוג קנבוס שלא לשימוש עצמי. יצוין כי בית המשפט העליון ראה במתחם שנקבע בבית המשפט השלום (8-20 חודשי מאסר) כראוי ונכון; עפ"ג 62171-05-17 **אסי חן נ' מדינת ישראל** (10.7.2017), בו הוטלו על נאשם שגידל 19 שתילים 12 חודשי מאסר, למרות הליך גמילה מוצלח ותסקיר חיובי. יצוין כי בית המשפט המחוזי אישר במסגרת ערעור הנאשם את מתחם הענישה שקבע בית משפט השלום (8-20 חודשי מאסר); ע"פ 6180/16 **טאופיק אלחרוני נ' מדינת ישראל** (26.10.2016), שם נקבע מתחם ענישה שבין 12 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר לעבירה של גידול סם בהיקף של 275 שתילים במשקל של כ-80 ק"ג. על הנאשם הוטל עונש מאסר בן 20 חודשים (וכן הופעל מע"ת במצטבר). הערעור לבית המשפט העליון נדחה; רע"פ 2870/18 **ניר כהן נ' מדינת ישראל** (11.6.2018), בו הוטלו על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל בשל גידול של 286 שתילי קנבוס, החזקת כלים להכנת סם וסם מסוג קנבוס במשקל 542 גרם, שלא לשימוש עצמי. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש (6 חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות) והחמיר את עונשו של הנאשם ל-9 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה בקשת רשות הערעור שהגיש הנאשם.

וציין כי העונש אינו סוטה מרמת הענישה הנהוגה בנסיבות דומות; עפ"ג 22919-08-18 **מדינת ישראל נ' חכים** (29.5.2018), בו הוטלו על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין גידול קנבוס במשקל של 33.2 ק"ג. בית המשפט המחוזי ציין כי העונש חורג במידה ניכרת מהמתחם וזאת לנוכח נסיבות חריגות ומיוחדות; עפ"ג 10700-11-16 **מדינת ישראל נגד טולידו** (17.1.2017), בו הוטלו על הנאשם 4 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין גידול 93 שתילים של קנבוס, וזאת לאחר שהנאשם עבר הליך טיפול משמעותי.

23. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא תיק הסחר, המהוות אירוע אחד, נע בין 14 חודשי מאסר בפועל ועד 36 חודשי מאסר בפועל. ואילו, מתחם הענישה בתיק הגידול נע בין 12 חודשי מאסר בפועל ועד 30 חודשי מאסר בפועל. לא התעלמתי מכך שהנאשם 2 עצמו טען למתחם מחמיר יותר ואולם לאור כך שקביעת המתחם היא עניין נורמטיבי, ראיתי לקבוע אחרת.

קביעת עונשו של הנאשם 1-

24. עיקר המחלוקת בין הצדדים הסתכמה בשאלה האם יש לחרוג בעניינו של נאשם 1 ממתחם הענישה בשל סיכויי שיקום. כידוע, בית המשפט רשאי לחרוג לקולה ממתחם הענישה, אם סבר שהדבר מוצדק בשל סיכויי שיקומו של הנאשם (סעיף 40ד' לחוק העונשין). אומר כבר עתה כי לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות, ובהן גם את מסקנות שירות המבחן, סברתי שאין מקום במקרה זה לחרוג ממתחם הענישה, ובוודאי שלא עד כדי הימנעות מעונש מאסר בפועל. עם זאת, שיקולי השיקום יובאו בחשבון בקביעת העונש בתוך המתחם. אסביר להלן עמדתי.

25. הנאשם שלפני אמנם צעיר יחסית (כבן 29), אך עברו הפלילי אינו נקי, והוא אף ריצה בעבר עונשי מאסר בכליאה בשל עבירות אלימות חמורות, סמים והיעדר מן השירות. העבירות שעבר כעת חמורות וככלל ראויות לתגובה עונשית חמורה. נקבע לא אחת כי "כאשר בעבירות סמים עסקינן, על בית המשפט לנקוט ביד קשה כדי להרתיע עבריינים פוטנציאליים מפני ביצוען" (רע"פ 4512/15 **הרוש נ' מדינת ישראל** (6.7.2015)). עם זאת, אף כאשר העבירה היא חמורה, ניתן להעדיף במקרים המתאימים את שיקולי השיקום (ע"פ 6637/17 **אליזבט קרנדל נ' מדינת ישראל** (18.4.2018)). בצד הלכות אלו נקבע לא אחת כי "יש לחזור ולהבהיר, כי הגם שישנה חשיבות לשיקולי השיקום, הם אינם חזות הכול, ובצדם ניצבים שיקולי הגמול וההרתעה" (ע"פ 5376/15 **ניסים ביטון נ' מדינת ישראל** (11.2.2016)). כן נקבע כי לעיתים חומרת העבירה ויתר הנסיבות יביאו למסקנה לפיה "אין בתהליך שיקום, מוצלח ככל שיהיה, כדי לאיין את חומרת המעשים ואת הצורך להעניש את המבקש במאסר מאחורי סורג ובריה" (רע"פ 5066/09 **אוחיון נ' מדינת ישראל** (22.4.2010)).

26. משכך, אף אם קיימים בעניינו של נאשם פלוני סיכויי שיקום ממשיים, אין חובה להעדיף את שיקולי השיקום, בוודאי שלא לחרוג בשל כך ממתחם הענישה, שהרי "בהחלט ייתכנו מקרים, בהם יתר השיקולים הרלוונטיים לעונש, דוגמת חומרת המעשים או נסיבות ביצועם, לא יצדיקו חריגה ממתחם העונש ההולם, חרף קיומם של סיכויי שיקום גבוהים, והדבר נתון לשיקול דעתו של בית המשפט, שכן המחוקק נקט בלשון 'רשאי' ולא 'חייב'" (רע"פ 398/14 **טל ערג' נ' מדינת ישראל** (16.3.2014)); וראו גם רע"פ 1787/15 **עמר נ' מדינת ישראל** (24.3.2015); רע"פ 4512/15 **הרוש נ' מדינת ישראל** (6.7.2015); ע"פ 5826/19 **מדינת ישראל נ' דורי רפאל** (21.1.2020); וראו

בעניין סמים מהעת האחרונה, מקרה בו הוטלו 10 חודשי מאסר על מי שגידל 60 שתילי קנביס, וחרף הליך שיקום מוצלח נידון לעונש מאסר בפועל. בית המשפט העליון ציין כי "שיקול השיקום איננו חזות הכל, מדובר בשיקול אחד מבין מכלול שיקולי הענישה... הדגש בפסק הדין קמא הושם על מדיניות הענישה בעבירת גידול סמים אשר ככלל, מצדיקה הטלת עונשי מאסר בפועל, תוך התחשבות בתכליות הענישה, לרבות האינטרס הציבורי ועקרון ההלימה" (רע"פ 513/21 עידן יהושע נ' מדינת ישראל (4.3.2021)).

27. עניינו של הנאשם אינו מצדיק לדעתי את זניחת שיקולי ההלימה וההרתעה והעדפת שיקולי השיקום. הנימוקים לכך נעוצים במהות העבירות, עברו הפלילי ובחינת סיכויי שיקומו. כפי שצוין לא אחת "בית המשפט איננו כבול להמלצותיו של שירות המבחן... ובכל הנוגע לאינטרס השיקומי, הרי שמדובר מדובר בשיקול נוסף, אחד מיני רבים, אותו על בית המשפט לשקול, לצד יתר שיקולי הענישה" (רע"פ 8699/15 **אחמד אבוהאני נ' מדינת ישראל** (17.12.2015)); וראו גם ע"פ 5376/15 **ניסים ביטון נ' מדינת ישראל** (11.2.2016)). אכן, שירות המבחן התרשם שהנאשם מכיר כיום בפסול שבמעשיו ובהשלכות שהיו לשימוש בסם על תפקודו וכי הוא החל לערוך שינוי בחייו במובן זה שחלל לצרוך סמים והשתלב לאחרונה בהליך טיפולי. עם זאת, חרף דחיות ממושכות שנועדו לשלבו בהליך הטיפול ולקבל אינדיקציה על התקדמותו, אין מדובר בהליך שיקומי המצוי בשלב מתקדם, אלא ראשוני בלבד. המלצת שירות המבחן מבוססת אפוא על תפקודו של הנאשם בחודשים האחרונים בלבד ואיננו סבור שניתן לבסס מסקנה בדבר סיכויי שיקום ממשיים על בסיס הליך ראשוני זה, לא כל שכן בשים לב לטיב השיקום שנדרש לאור חומרת העבירות והעבר הפלילי. בעניין זה נקבע כי "המשקל שיש לתת לשיקולי שיקום אמור להיות מושפע מאורכה של כבדת הדרך שכבר עבר הנאשם" (ע"פ 1167/21 **טארק חוג'יראת נ' מדינת ישראל** (31.5.2021)).

28. אכן, יש לברך על רצונו של הנאשם לערוך שינוי בחייו ועל ההליך שהוא נוטל בו חלק, אך לדידי, לאור עברו הפלילי וחומרת העבירות, אין די בנתונים אלו על מנת להצדיק את העדפת הפן השיקומי על פני יתר שיקולי הענישה, שהרי "כבר נפסק כי ככל שהעבירות בהן הורשע נאשם הן חמורות יותר, כך גובר הנטל להראות סיכויי שיקום מובהקים יותר" (רע"פ 9201/15 **רועי פאר נ' מדינת ישראל** (26.1.2016)); וראו גם ע"פ 62171-05-17 **אסי חן נ' מדינת ישראל** (10.7.2017) ובהשוואה להליך השיקום שתואר בע"פ 48707-08-15 **מדינת ישראל נ' חגי מרדכי כליפה** (19.11.2015)).

29. סיכומי של דבר, חומרת העבירות בשילוב עברו הפלילי של הנאשם, אינם מאפשרים להסתפק בשינוי הראשוני שהוא מפגין לצורך העדפת הפן השיקומי על פני יתר שיקולי הענישה. משכך, יש לגזור את עונשו של הנאשם בגדרי מתחם הענישה.

30. לצורך כך הבאתי בחשבון את גילו הצעיר יחסית של הנאשם, את הודאתו בעבירות, אשר ביטאה קבלת אחריות וחרטה. הבאתי גם בחשבון את המלצות שירות המבחן. אף אם לא היה בכך להצדיק חריגה ממתחם הענישה, יש בהתרשמות שירות המבחן להצדיק הקלה בענישה בגדרי המתחם (ע"פ 5718/16 **מיכל זהבי נ' מדינת ישראל** (21.11.2016)). לחומרה, הבאתי בחשבון את עברו הפלילי הכולל עבירות אלימות חמורות ועבירות סמים, וכי הוא אף ריצה בעברו עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח. הבאתי גם בחשבון את התקופה בה שהה הנאשם במעצר (מעל לחודש) ולאחר מכן נעצר באיזוק אלקטרוני למשך כשבעה חודשים נוספים וכי הוא מצוי תחת תנאים מגבילים עד היום. ברי בעיני

כי עונש מאסר שיוטל על הנאשם עלול לפגוע בו ובמשפחתו באופן שאינו קל. פגיעה זו היא נגזרת טבעית של מהות עונש המאסר. אציין בעניין זה שאינני סבור שמדובר בהכרח בפגיעה משמעותית בסיכויי שיקומו והנאשם יוכל להמשיך את הדרך בה החל לאחר סיום עונשו ואף במהלכו. לא התעלמתי גם מההכרה ההולכת וגוברת בדבר ההשפעות השליליות של עונש המאסר (ראו בעניין זה **"דו"ח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים, 2015 (המכונה "דו"ח ועדת דורנר")**, ואולם סברתי שאין מנוס במקרה זה מהטלת עונש זה, בשל מהות העבירות, ריבוי, עברו הפלילי של הנאשם ויתר הנסיבות שפורטו לעיל. ניתן רק לקוות, כאמור, כי ההליך בו החל הנאשם, כמפורט בתסקיר, ימשך במהלך ריצוי עונשו ואף לאחריו ותהא בכך חשיבות בעיקר לנאשם ולמשפחתו, אך גם לחברה.

קביעת עונשו של הנאשם 2-

31. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי עונש של נאשם 2 אמור להיגזר בגדרי מתחמי הענישה. לא נטען דבר בעניין סיכויי שיקומו ואכן לא מצאתי הצדקה לחריגה לקולה ממתחם הענישה. בכל מקרה, אציין כי לא התבקש תסקיר ולא הובאו בפני כל נתונים מהם ניתן להסיק כי לנאשם סיכוי שיקום ממשיים המצדיקים הבאה בחשבון של סיכויי שיקום בעניינו.

32. לצורך גזירת עונשו של נאשם 2 הבאתי בחשבון לקולה את הודאתו בכתבי האישום המתוקנים, אשר הביאה לחיסכון ממשי בזמן שיפוטי, כמו גם שביטאה חרטה וקבלת אחריות. עוד הבאתי בחשבון את התקופה הארוכה בה שהה במעצר, שתנאי קשים מתנאי מאסר, במיוחד לאור משבר הקורונה והעובדה שבתקופה זו נולד לו ילד שהוא לא זכה לגדל בשלבי חייו הראשונים. עם זאת אציין כי מדובר היה בבקשה מפורשת של הנאשם כי עונשו ייגזר ביחד עם הנאשם האחר, אשר ההליכים בעניינו התארכו בשל שילובו בהליך טיפולי בשירות המבחן. מנגד, קשה להתעלם מעברו הפלילי המכביד של הנאשם. חרף גילו הצעיר (כבן 27) הספיק הנאשם לצבור שורת עבירות ארוכה בנושאים שונים ובהם עבירות רכוש, סמים, אלימות ועוד. הנאשם ריצה בעברו מספר מאסרים בפועל והדבר לא הרתיעו מהמשך ביצוע עבירות פליליות.

33. נגד הנאשם תלוי ועומד מאסר מותנה בן 4 חודשים. הסנגורים לא טענו דבר נגד תחולת המאסר המותנה ויצוין כי מאסר מותנה זה הוטל בשל עבירה דומה של סחר בסם מסוכן. לא מצאתי כל נימוק המצדיק חריגה מדרך המלך הקבועה בסעיף 58 לחוק העונשין, לפיה מאסר מותנה יופעל במצטבר לעונש המוטל. יתרה מכך, מדובר בנאשם אשר פעם אחר פעם, הורשע בעבירות חמורות, ריצה מאסרים ממושכים יחסית ושב לעסוק בפלילים, לרבות בסחר בסמים. הפעם שלח ידו הנאשם 2 בכל שלבי הפצת הסמים, גידול וסחר כאחד. דומה כי בנסיבות אלו יש לגזור את עונשו ברף האמצעי-עליון של מתחמי הענישה (ראו בהשוואה: ע"פ 8017/20 **מדינת ישראל נ' פאדי גריפאת** (22.12.2020)).

34. ביחס לשאלת היחס שבין שני עונשי המאסר שיוטלו על הנאשם 2 בגין שני כתבי האישום בהם הורשע, הרי שהמאשימה ביקשה לצבור אותם ואילו ההגנה לא התייחסה לנושא (הגם שטענה לשני עונשים נפרדים). בעניין זה קובע

סעיף 40(ג) (ב) לחוק העונשין (שביטל את סעיף 45(א) לחוק העונשין) כי על בית המשפט להתחשב בין היתר "במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן, וישמור על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש, ואם גזר עונש מאסר - לבין תקופת המאסר שעל הנאשם לשאת". בפסיקה נקבע בהקשר זה כי "אכן, ההסדר החדש אינו שולל את שיקול דעת בית המשפט לקבוע חפיפת עונשים, אולם עקרון ההלימה, שנקבע כאמור כעקרון המנחה בענישה, מחייב כי לכל מעשה עבירה בגינו הורשע הנאשם ינתן ביטוי הולם בקביעת עונשו, בעיקר כאשר מדובר באירועים נפרדים. במקרים כאלה, חפיפת עונשים אינה מתיישבת לכאורה עם עקרון ההלימה, ובעיקר ככל שמדובר בחפיפה מלאה של עונשים, ומחייבת הנמקה משכנעת" (ע"פ 7907/14 עומרי ואזנה נ' מדינת ישראל (22.2.2015)).

35. אציין כי לאור כך שמדובר בשני כתבי אישום שונים, אשר יכולים היו להיות נידונים בפני מותבים שונים, אך אוחדו מטעמים של יעילות דיונית, ראוי לשיקול בנושא, בין היתר, גם את הכללים שנקבעו ביחס לאופן בו יש להפעיל את שיקול הדעת בהתאם לסעיף 45(ב) לחוק העונשין. בעניין זה נקבע כי על בית המשפט להתאים את העונש למעשה ולהביא בחשבון בין היתר את "אופי המעשים, חומרת העבירות ונסיבות ביצוען (כאשר ככל שאלה חמורים יותר, כך גוברת הנטייה להטיל ענישה מצטברת); קיומה, או העדרה של זיקה בין העבירות (כאשר ככל שקיימת זיקה הדוקה יותר, כך קטנה הנטייה להטיל ענישה מצטברת); ושיקולי גמול והרתעה" (3589/17 אביעד שמואל נ' מדינת ישראל (10.2.2020); להלן - עניין שמואל; ע"פ 8080/12 מדינת ישראל נ' אהוד אולמרט (28.9.2016), פסקה 144). כן נקבע שיש להביא בחשבון גם את שיקולי הגמול וההרתעה לצורך החלטה בנושא וכי עקרון ההלימה עשוי לגבור על יתר השיקולים, שכן "במקרים מסוימים, בהם העונשים השונים הוטלו בגין עבירות שונות, וקביעת ריצוי חופף של עונשים תגרום לפער משמעותי בין חומרת העבירות לבין העונשים המוטלים בגינן" (עניין שמואל).

36. בהביאי בחשבון את השיקולים השונים בעניין זה ובהם הצורך לבטא את חומרתו של כל אחד מהאירועים; העבר הפלילי; הקשר שבין האירועים העוסקים שניהם בשרשרת הפצת סמים; אך מנגד, את איחוד הדיון והיעילות שהושגה בכך במיוחד לאור ההודאה בשני כתבי האישום, אני סבור שנכון לקבוע חפיפה מתונה בין שני העונשים שיוטלו על הנאשם.

37. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

א. מאסר בפועל לתקופה של 14 חודשים. מתקופה זו יש לנכות את ימי המעצר בהם שהה הנאשם: 21.6.20 - 11.5.20.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים מיום שחרורו, כל עבירת סמים שהיא פשע.

ג. אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים וזאת במצטבר לכל פסילה אחרת אותה מרצה הנאשם. מובהר לנאשם כי עליו להפקיד את רישיון הנהיגה שלו (או תחליף) על מנת שמניין הפסילה יחל, אך תוקף הפסילה אינו קשור לשאלת ההפקדה.

ד. קנס בסך 4,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-8 תשלומים שווים ורצופים כאשר הראשון בהם ביום 1.2.2022 ובכל 1 לחודש שלאחריו. אי עמידה באחד התשלומים במועד תעמיד את יתרת הסכום לפירעון מיד.

נאשם 2

א. בגין העבירות בת.פ. 62070-05-20 (תיק הסחר), אני גוזר על הנאשם 22 חודשי מאסר בפועל.

ב. בגין העבירות בת.פ. 62274-05-20 (תיק הגידול) אני גוזר על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל.

בהתאם לסעיף 40(ב) לחוק העונשין אני קובע כי הנאשם יישא את שני העונשים תוך חפיפה חלקית של חודשיים והיתרה תצטבר, **כך שסה"כ יישא בגין שני התיקים עונש מאסר בן 38 חודשים.**

ג. אני מפעיל עונש מאסר מותנה בן 4 חודשים מת.פ. 51383-03-18 (בית משפט שלום חיפה) מיום 10.7.2018, וזאת באופן מצטבר לעונש המאסר אותו הטלתי. כאמור, צבירה זו מתחייבת בנסיבות העניין, שכן לא ראיתי כל נימוק המצדיק סטייה מהוראות סעיף 58 לחוק העונשין לפיו מאסר מותנה יופעל במצטבר לעונש המוטל, קל וחומר כאשר המאסר המותנה הוטל בשל עבירה של סחר בסמים, בה שוב חטא הנאשם.

סה"כ יישא הנאשם 42 חודשי מאסר, החל מיום מעצרו - 11.5.20.

ד. מאסר על תנאי למשך 8 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו ממאסר כל עבירה על פקודת הסמים שהיא פשע.

ה. אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 18 חודשים וזאת במצטבר לכל פסילה אחרת אותה מרצה הנאשם. מובהר לנאשם כי עליו להפקיד את רישיון הנהיגה שלו (או תחליף) על מנת שמניין הפסילה יחל, אך תוקף הפסילה אינו קשור לשאלת ההפקדה.

ו. קנס בסך 8,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים כאשר הראשון בהם ביום 1.6.2022 ובכל 1 לחודש שלאחריו. אי עמידה באחד התשלומים במועד תעמיד את יתרת

הסכום לפירעון מידי.

ז. בהתאם להסכמת הנאשם, אני מורה על חילוט הרכוש והסמים כמפורט בכתב האישום בתיק הגידול.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ד' תמוז תשפ"א, 14 יוני 2021, במעמד הצדדים.